

Zaak C-57/21

Samenvatting van het verzoek om een prejudiciële beslissing overeenkomstig artikel 98, lid 1, van het Reglement voor de procesvoering van het Hof van Justitie

Datum van indiening:

1 februari 2021

Verwijzende rechter:

Nejvyšší soud (Tsjechië)

Datum van de verwijzingsbeslissing:

16 december 2020

Verzoekende partij:

RegioJet a.s.

Verweerster:

České dráhy, a.s.

In tegenwoordigheid van:

Česká republika – Ministerstvo dopravy

Voorwerp van het hoofdgeding

Verzoek om toegang tot bepaalde documenten waarover verweerster en de Ministerstvo dopravy (ministerie van Vervoer, Tsjechië) zeggenschap hebben in het kader van een procedure tot vergoeding van de schade die verzoekster stelt te hebben geleden als gevolg van misbruik van een machtspositie door verweerster

Voorwerp en rechtsgrondslag van het verzoek om een prejudiciële beslissing

Uitlegging van richtlijn 2014/104/EU

Artikel 267 VWEU

Prejudiciële vragen

1. Is het verenigbaar met de uitlegging van artikel 5, lid 1, van richtlijn 2014/104/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 november 2014 betreffende bepaalde regels voor schadevorderingen volgens nationaal recht wegens inbreuken op de bepalingen van het mededingingsrecht van de lidstaten en van de Europese Unie (hierna: „richtlijn”) dat de rechter beslist de toegang tot bewijsmateriaal te gelasten, ook al voert de Commissie een procedure tot vaststelling van een beschikking op grond van hoofdstuk III van verordening (EG) nr. 1/2003 van de Raad van 16 december 2002 betreffende de uitvoering van de mededingingsregels van de artikelen 81 en 82 (hierna: „verordening nr. 1/2003”), op grond waarvan de rechter de procedure tot vergoeding van de schade die is ontstaan als gevolg van een inbreuk op de mededingingsregels schorst?

2. Verzet de uitlegging van artikel 6, lid 5, onder a), en artikel 6, lid 9, van de richtlijn zich tegen een nationale regeling die de toegang beperkt tot alle informatie die is ingediend in het kader van een procedure op verzoek van de mededingingsautoriteit, ook wanneer het gaat om informatie die de procespartij op grond van andere wettelijke bepalingen moet opmaken en bewaren (of opmaakt en bewaart), onafhankelijk van een procedure wegens inbreuk op het mededingingsrecht?

3. Kan ook een situatie waarin een nationale mededingingsautoriteit een procedure heeft geschorst zodra de Commissie een procedure heeft ingeleid met het oog op het nemen van een besluit krachtens hoofdstuk III van de richtlijn, worden beschouwd als een procedure die anderszins is beëindigd als bedoeld in artikel 6, lid 5, van de richtlijn?

4. Is het, gelet op de functie en de doelstellingen van de richtlijn, verenigbaar met artikel 5, lid 1, gelezen in samenhang met artikel 6, lid 5, ervan, dat de nationale rechter de nationale regeling tot omzetting van artikel 6, lid 7, van de richtlijn naar analogie toepast op de categorieën informatie bedoeld in artikel 6, lid 5, van de richtlijn en derhalve besluit om toegang te verlenen tot bewijsmateriaal, met dien verstande dat de vraag of het bewijsmateriaal informatie omvat die de natuurlijke of rechtspersoon speciaal met het oog op een onderzoek door een mededingingsautoriteit (in de zin van artikel 6, lid 5, [onder a),] van de richtlijn) heeft voorbereid, door de rechter pas wordt behandeld nadat dit bewijsmateriaal aan hem is overgelegd?

5. Indien de vorige vraag bevestigend wordt beantwoord: moet artikel 5, lid 4, aldus worden uitgelegd dat de door de rechter genomen doeltreffende maatregelen ter bescherming van vertrouwelijke informatie tot gevolg kunnen hebben dat verzoekster of andere partijen bij de procedure, alsook hun vertegenwoordigers, geen toegang hebben tot het verstrekte bewijsmateriaal voordat de rechter definitief uitspraak doet over de vraag of dat bewijsmateriaal of bepaalde delen ervan onder de categorie bewijsmateriaal van artikel 6, lid 5, onder a), van de richtlijn valt?

Aangevoerde bepalingen van Unierecht

Richtlijn 2014/104/EU van het Europees Parlement en de Raad, artikel 2, punt 17, artikel 5, leden 1 en 4, artikel 6, leden 5, 7 en 9; overwegingen 25, 27 en 28

Verordening (EG) nr. 1/2003

Aangevoerde bepalingen van nationaal recht

Zákon č. 262/2017 Sb., o náhradě škody v oblasti hospodářské soutěže (wet nr. 262/2017 betreffende schadevergoeding wegens verstoring van de mededinging; hierna: „wet nr. 262/2017”), § 2, lid 2 en §§ 10 tot en met 18

Zákon č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže (wet nr. 143/2001 betreffende de bescherming van de mededinging; hierna: „wet nr. 143/2001”), § 11, lid 1, § 21ca, lid 2

Korte uiteenzetting van de feiten en de procedure in het hoofdgeding

- 1 In de onderhavige zaak vordert verzoekster een vergoeding van de schade die zij zou hebben geleden door misbruik van een machtspositie [door verweerster]. De prejudiciële vragen zijn gerezen in het kader van een cassatieberoep, waarbij verweerster overeenkomstig §§ 10 en volgende en § 18 van wet nr. 262/2017 is opgekomen tegen de beslissingen van de lagere rechterlijke instanties over verzoeksters verzoek van 11 oktober 2017 om toegang tot documenten.
- 2 Met bovengenoemd verzoek vraagt verzoekster om toegang, met het oog op de procedure voor de Městský soud v Praze (rechter voor de stad Praag, Tsjechië; hierna: „rechter in eerste aanleg”), tot, ten eerste, de documenten waarover verweerster volgens verzoekster zeggenschap heeft, met name gedetailleerde lijsten en verslagen betreffende het openbaar spoorwegvervoer, dat wil zeggen boekhoudkundige documenten betreffende het commerciële activiteitengebied van verweerster, en, ten tweede, documenten waar het Ministerstvo dopravy České republiky (ministerie van Vervoer, Tsjechië) zeggenschap over heeft.
- 3 Bij beschikking van 14 maart 2018 heeft de rechter in eerste aanleg verweerster gelast toegang te verlenen tot bewijsmateriaal door aan het dossier een aantal documenten toe te voegen, die niet alleen informatie bevatten die verweerster speciaal had voorbereid voor de specifieke noden van de procedure voor de Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (bureau voor de bescherming van de mededinging, Tsjechië; hierna: „bureau”), maar ook de documenten die los van deze procedure verplicht zijn gecreëerd en opgeslagen, bijvoorbeeld gedetailleerde lijsten van spoordiensten, kwartaalverslagen over het openbaar vervoer per spoor of een lijst van commerciële verbindingen die door verweerster worden geëxploiteerd.

- 4 Voor het overige heeft de rechter in eerste aanleg het verzoek van verzoekster om toegang tot de boekhoudkundige documenten betreffende verweersters commerciële activiteitengebied en tot de notulen van de vergaderingen van de raad van bestuur van verweester voor de periode van september tot oktober 2011 afgewezen, en heeft hij de Tsjechische Republiek – Ministerstvo dopravy gelast om nadere statistische gegevens en informatie te verstrekken.
- 5 Met betrekking tot het verzoek om toegang tot bewijsmateriaal heeft het bureau aangegeven dat het op 25 januari 2012 ambtshalve een administratieve procedure tegen verweester had ingeleid wegens mogelijke schending van § 11, lid 1, van wet nr. 143/2001. Wat de toegang tot de gevraagde documenten zelf betreft, heeft het bureau aangegeven dat de documenten en informatie die zijn voorbereid en overgelegd ten behoeve van de lopende administratieve procedure in de mededingingszaak of in het kader van de uitoefening van toezicht door het bureau overeenkomstig § 20, lid 1, van wet nr. 143/2001, alsook de door het bureau daartoe voorbereide documenten en informatie, overeenkomstig § 21ca, lid 2, van wet nr. 143/2001 pas aan de overheidsinstanties kunnen worden overgelegd na afloop van de onderzoeksprocedure, of na de definitieve beslissing van het bureau om de administratieve procedure te beëindigen. De andere door verzoekster gevraagde documenten behoren eveneens tot de categorie documenten die een volledig geheel van documenten vormen, en door de verlening van toegang daartoe zou de doeltreffendheid van het beleid van vervolging van inbreuken op het mededingingsrecht kunnen afnemen.
- 6 Uit het standpunt van het bureau blijkt ook dat de door dit bureau gevoerde administratieve procedure op 14 november 2016 is geschorst, aangezien de Commissie op 10 november 2016 een procedure overeenkomstig artikel 2, lid 1, van verordening (EG) nr. 773/2004 had ingeleid in zaak AT.40156 – Czech Rail, die betrekking heeft op dezelfde feitelijke toestand als de administratieve procedure die betreffende verweester door het bureau wordt gevoerd. Bijgevolg onderneemt het bureau tijdens de administratieve procedure geen handelingen die tot een besluit in de zaak leiden en beschikt zij in het algemeen niet over actuele en volledige informatie over de stappen die de Commissie in het kader van haar procedure onderneemt, noch over de documenten die de Commissie in het kader van deze procedure heeft verzameld.
- 7 In het schrijven van 26 februari 2018 heeft de Europese Commissie - directoraat-generaal Concurrentie benadrukt dat de rechter, wanneer hij in het belang van de bescherming van de legitieme belangen van alle partijen in de procedure en van derden uitspraak doet over de toegang tot van bewijsmateriaal, in het bijzonder het evenredigheidsbeginsel moet toepassen en maatregelen moet nemen om dergelijke informatie te beschermen. De Commissie heeft geadviseerd de procedure tot schadevergoeding te schorsen.
- 8 Bij beschikking van 19 december 2018 heeft de rechter in eerste aanleg de schadevergoedingsprocedure geschorst in afwachting van de afsluiting van de door de Commissie in zaak AT.40156 – Czech Rail ingeleide kartelprocedure.

- 9 Bij beschikking van 29 november 2019 heeft de Vrchní soud v Praze (rechter in tweede aanleg Praag, Tsjechië), optredend als rechter in hoger beroep, de beschikking in eerste aanleg bevestigd en, met het oog op de bescherming van de bewijzen waartoe toegang werd verleend, maatregelen vastgesteld die erin bestaan dat deze bewijzen in gerechtelijke bewaring zijn gesteld en slechts zullen worden meegedeeld aan de procespartijen, hun vertegenwoordigers en deskundigen, op met redenen omkleed schriftelijk verzoek en na voorafgaande instemming van de rechter. Tegen de beschikking van de rechter in hoger beroep heeft verweerster beroep in cassatie ingesteld.

Korte uiteenzetting van de motivering van de verwijzing

- 10 Bij de behandeling van het cassatieberoep heeft de rechter geoordeeld dat, met het oog op de beslissing in deze zaak, uitspraak moest worden gedaan over de volgende vragen: (i.) Kan de rechter tijdens de termijn waarin de procedure is geschorst een beschikking geven, dat wil in dit concrete geval zeggen een beschikking houdende het verlenen van toegang tot bewijsmiddelen? (ii.) Mag de rechter verweerster gelasten voor afronding van de administratieve procedure toegang te verlenen tot vertrouwelijke informatie overeenkomstig § 2, lid 2, onder c), van wet nr. 262/2017, met dien verstande dat de rechter in eerste aanleg pas na de overlegging van de stukken door verweerster zal beoordelen of het gaat om informatie in de zin van § 2, lid 2, onder c), van wet nr. 262/2017 en deze in voorkomend geval niet ter beschikking van verzoekster zal stellen? (iii.) Is § 2, lid 2, onder c), van wet nr. 262/2017, gelet op de daarin genoemde categorieën informatie, in strijd met de richtlijn? (iv.) Was de praktijk van de nationale rechterlijke instanties om te gelasten toegang te verlenen tot concrete bewijzen en maatregelen ter bescherming daarvan te treffen, correct? Voor de beantwoording van deze vragen moeten nationale bepalingen worden toegepast waarbij de vereisten van een richtlijn zijn omgezet, zodat de prejudiciële vragen over de uitlegging ervan moeten worden beantwoord.

Eerste vraag

- 11 In artikel 5, lid 1, verplicht de richtlijn de lidstaten ervoor te zorgen dat nationale rechterlijke instanties in een procedure met betrekking tot een schadevordering de verweerster of een derde partij kunnen gelasten toegang te verlenen tot het relevante bewijsmateriaal waarover zij zeggenschap hebben.
- 12 Tegelijkertijd zorgen de lidstaten er echter overeenkomstig artikel 9, lid 1, van de richtlijn voor dat een inbreuk op het mededingingsrecht die door een nationale mededingingsautoriteit of door een beroepsinstantie door middel van een definitieve inbreukbeslissing is vastgesteld, geacht wordt onweerlegbaar vast te staan voor de behandeling van een voor een nationale rechter aanhangig gemaakte schadevordering uit hoofde van artikel 101 of artikel 102 VWEU of uit hoofde van het nationale mededingingsrecht.

- 13 Wanneer de Commissie een procedure begint die tot het geven van een beschikking op grond van hoofdstuk III moet leiden, ontnemt dit overeenkomstig artikel 11, lid 6, van de verordening de mededingingsautoriteiten van de lidstaten hun bevoegdheid tot toepassing van de artikelen 81 en 82 van het Verdrag.
- 14 In dit verband bepaalt § 27, lid 1, van wet nr. 262/2017 dat de rechter in een procedure met betrekking tot een schadevordering gebonden is door de uitspraak van een andere rechterlijke instantie, het bureau of de Commissie, over de vraag of er sprake is van een beperking van de mededinging en wie de veroorzaker van die beperking is.
- 15 Daarom is de procedure in onderhavige zaak geschorst tot de beëindiging van de antitrustprocedure bij de Commissie in de zaak AT.40156 – Czech Rail.
- 16 De bewoordingen van artikel 5, lid 1, van de richtlijn laten dus in beginsel twee mogelijke uitleggingen toe voor de verhouding tussen de gerechtelijke procedure tot schadevergoeding (enerzijds) en het bevel tot het verlenen van toegang tot bewijsmateriaal (anderzijds).
- 17 Volgens de eerste mogelijke uitlegging kan een beschikking waarbij het verlenen van toegang wordt gelast, worden geacht deel uit te maken van de bewijsvoering in het kader van een schadevordering, zodat in geval van schorsing van die gerechtelijke procedure geen beschikking kan worden gegeven die gelast toegang te verlenen tot het bewijsmateriaal.
- 18 In het geval van de tweede mogelijke uitlegging zou de beschikking waarbij het verlenen van toegang tot bewijsmateriaal wordt gelast, kunnen worden beschouwd als een bijzondere vorm van een afzonderlijke procedure (eventueel een afzonderlijke maatregel) sui generis, die niet rechtstreeks verband houdt met het verloop van de bewijsvoering in het kader van de procedure tot schadevergoeding, zodat ook in geval van schorsing van de procedure tot schadevergoeding een beschikking kan worden gegeven die gelast toegang te verlenen tot het bewijsmateriaal.
- 19 De vraag die in wezen rijst, is dus of het aanhangig zijn van de procedure voor de Commissie op grond van hoofdstuk III van de verordening en de daarmee samenhangende schorsing van de desbetreffende gerechtelijke schadevergoedingsprocedure zich ertegen verzetten dat overeenkomstig artikel 5, lid 1, van de verordening een beschikking wordt gegeven waarbij wordt gelast toegang te verlenen tot het bewijsmateriaal.

Tweede vraag

- 20 Artikel 6, lid 5, onder a), van de richtlijn voorziet in een specifieke regeling voor de toegang tot bewijsmiddelen die „informatie [bevatten] die door een natuurlijke of rechtspersoon specifiek voor de procedure van een mededingingsautoriteit is voorbereid”.

- 21 Deze regel is bij § 16, lid 3, (§ 15, lid 4,) gelezen in samenhang met § 2, lid 2, onder c), van wet nr. 262/2017 omgezet in nationaal recht. Op grond van die regeling worden (o.a.) documenten en inlichtingen die specifiek met het oog op een administratieve procedure of het toezicht door een mededingingsautoriteit zijn overgelegd, aangemerkt als vertrouwelijke informatie, die wordt beschermd door de geheimhoudingsplicht.
- 22 De letterlijke uitlegging van de omgezette regel leidt tot de conclusie dat de beperking van de toegang tot de bewijzen tijdens de procedure voor de mededingingsautoriteit krachtens wet nr. 262/2017 betrekking heeft op de informatie die aan de mededingingsautoriteit is overgelegd.
- 23 Een letterlijke uitlegging van dezelfde regel in de richtlijn leidt er evenwel toe dat deze bescherming slechts wordt verleend aan informatie die specifiek is voorbereid voor de procedure, en dus niet aan alle informatie die daartoe wordt verstrekt.
- 24 Volgens vaste rechtspraak kan de in een van de taalversies van een Unierechtelijke bepaling gebruikte formulering niet als enige grondslag voor de uitlegging van die bepaling dienen, of in zoverre voorrang hebben boven de andere taalversies. Unierechtelijke bepalingen moeten immers uniform worden uitgelegd en toegepast tegen de achtergrond van de tekst in alle talen van de Europese Unie (arrest van 6 juni 2018, Tarragó da Silveira, C-250/17, EU:C:2018:398, punt 20).
- 25 Er zij derhalve op gewezen dat een soortgelijke betekenis voortvloeit uit de Engelse versie van artikel 6, lid 5, onder a), van de richtlijn, waarin de relevante passage luidt: „Information [...] prepared [...] specifically for the proceedings [...]”, alsook uit de Duitse versie, die bepaalt: „Informationen, die [...] für das [...] Verfahren erstellt wurden”, dan wel uit de Slowaakse versie: „informácie, ktoré fyzická alebo právnická osoba vypracovala osobitne na účely konania [...]”.
- 26 De tweede vraag betreft in wezen de vraag of artikel 6, lid 5, onder a), en artikel 6, lid 9, van de richtlijn aldus moeten worden uitgelegd dat zij in de weg staan aan bepalingen van nationaal recht die de draagwijdte uitbreiden van informatie die tijdens de procedure voor een mededingingsautoriteit van toegang is uitgesloten.
- 27 Volgens vaste rechtspraak van het Hof dient bij de uitlegging van een bepaling van Unierecht niet alleen rekening te worden gehouden met de bewoordingen ervan, maar ook met de context en de doelstellingen van de regeling waarvan zij deel uitmaakt. De ontstaansgeschiedenis van een bepaling van Unierecht kan ook relevante gegevens bevatten voor de uitlegging ervan (zie bijvoorbeeld arrest van 3 oktober 2013, Inuit Tapiriit Kanatami e.a./Parlement en Raad, C-583/11, EU:C:2013:625).
- 28 De vraag naar de omvang van de toegang berust op een afweging van de belangen die in een bepaalde situatie tegenover elkaar staan, dat wil zeggen enerzijds de belangen die door de openbaarmaking van de betrokken documenten worden

gediend en anderzijds de belangen die daardoor worden bedreigd (arresten van 14 november 2013, LPN/Commissie, C-514/11 P en C-605/11 P, EU:C:2013:738, punt 42, en 27 februari 2014, Commissie/EnBW, C-365/12 P, EU:C:2014:112, punt 63). In dit verband gaat het enerzijds om het belang van het ondersteunen van de uitoefening van privaatrechtelijke rechten en van de toegang tot relevante documenten. Anderzijds gaat het om het belang van een doeltreffende uitvoering van het mededingingsrecht via het publiekrecht.

- 29 De voornaamste doelstellingen van de richtlijn, waaronder het vergemakkelijken van de toegang tot de uitoefening van het recht op vergoeding van de door een mededingingsbeperkende gedraging geleden schade, pleiten voor een uitlegging die uitgaat van een restrictieve opvatting van de omvang van informatie waartoe de toegang in het kader van een procedure voor een mededingingsautoriteit moet worden uitgesloten.
- 30 Deze conclusie vindt ook steun in artikel 2, punt 17, van de richtlijn, volgens hetwelk reeds bestaande informatie een bewijs is dat los van de procedure van een mededingingsautoriteit bestaat, ongeacht of deze informatie zich in het dossier van een mededingingsautoriteit bevindt.
- 31 Artikel 6, lid 9, van de richtlijn is daarmee in overeenstemming. Volgens dat artikel mag onverminderd dit artikel te allen tijde worden gelast dat toegang wordt verleend tot bewijsmateriaal in het dossier van een mededingingsautoriteit dat niet tot een van de in dit artikel vermelde categorieën behoort.
- 32 De verwijzende rechter is in dit verband evenwel van oordeel dat de bewijzen waarmee wordt beoogd „reeds bestaande informatie” in de zin van artikel 2, punt 17, van de richtlijn aan te tonen, niet kunnen vallen onder een bijzonder stelsel van maatregelen dat „informatie bevat die door een natuurlijke of rechtspersoon specifiek voor de procedure van een mededingingsautoriteit is voorbereid” in de zin van artikel 6, lid 5, onder a) van die richtlijn, ook wanneer zij voorkomen in handelingen van de mededingingsautoriteit. Tot deze bestaande informatie kan te allen tijde, dat wil zeggen ook tijdens de procedure voor de mededingingsautoriteit, toegang worden verleend, waarbij de toegang ertoe evenredig moet zijn in de zin van artikel 5, lid 3, van de richtlijn (§ 10, lid 1, van wet nr. 262/2017). Hetzelfde geldt voor de informatie in het dossier van de mededingingsautoriteit.
- 33 Deze conclusie vindt steun in overweging 25 van de richtlijn, volgens welke tot de door een partij bij dergelijke procedures voorbereide informatie in het kader van schadevergoedingsprocedures slechts toegang mag worden verleend nadat de mededingingsautoriteit haar procedure heeft beëindigd, bijvoorbeeld door het nemen van een besluit krachtens artikel 5 of hoofdstuk III van de verordening.
- 34 Evenzo zorgen de in deze richtlijn neergelegde regels inzake toegang tot documenten niet zijnde clementieverklaringen of verklaringen met het oog op een schikking volgens overweging 27 van de richtlijn ervoor dat benadeelde partijen

voldoende andere mogelijkheden hebben om toegang te krijgen tot het relevante bewijsmateriaal dat zij nodig hebben om hun schadevorderingen voor te bereiden. Volgens overweging 28 van de richtlijn moeten de nationale rechterlijke instanties op elk moment in de loop van de procedure de mogelijkheid hebben toegang te gelasten tot bewijsmateriaal dat reeds bestond.

- 35 Daaruit kan worden afgeleid dat de omvang van de informatie in de zin van artikel 6, lid 5, van de richtlijn [§ 2, lid 2, onder c), van wet nr. 262/2017] moet worden uitgelegd als een afwijking van het beginsel van toegang, dat als zodanig strikt moet worden uitgelegd (arresten van 17 oktober 2013, Raad/Access Info Europe, C-280/11 P, EU:C:2013:671, punt 30, en 3 juli 2014, Raad/In't Veld, C-350/12 P, EU:C:2014:2039, punt 48).

Derde vraag

- 36 Overeenkomstig § 15, lid 4, en § 16, lid 3, van wet nr. 262/2017 kan vertrouwelijke informatie in de zin van § 2, lid 1, onder c), van die wet pas aan het einde van de onderzoeksprocedure of na het in kracht van gewijsde gaan van het besluit van de mededingingsautoriteit tot beëindiging van de administratieve procedure worden bekendgemaakt.
- 37 Dit is de omzetting van artikel 6, lid 5, [onder a),] van de richtlijn, volgens welke de nationale rechter toegang kan verlenen tot informatie die is voorbereid door een natuurlijke persoon of rechtspersoon, specifiek met het oog op de door een mededingingsautoriteit gevoerde procedure, en uitsluitend nadat de mededingingsautoriteit de procedure bij besluit of anderszins heeft beëindigd.
- 38 Volgens overweging 25 van de richtlijn kan een mededingingsautoriteit een procedure beëindigen door het nemen van een besluit krachtens artikel 5 of hoofdstuk III van de verordening, met uitzondering van besluiten inzake voorlopige maatregelen.
- 39 De gestelde vraag houdt in wezen in dat moet worden geoordeeld of ook de situatie waarbij de nationale mededingingsautoriteit de procedure geschorst heeft aangezien zij overeenkomstig artikel 11, lid 6, van de verordening haar bevoegdheid voor de toepassing van artikel 101 en artikel 102 VWEU heeft verloren, kan worden beschouwd als een procedure die anderszins is beëindigd in de zin van artikel 6, lid 5, van de richtlijn, aangezien de Commissie een procedure heeft ingeleid met het oog op de vaststelling van een besluit op grond van hoofdstuk III van de verordening. Indien het antwoord bevestigend luidt, moet beoordeeld worden of de informatie uit artikel 6, lid 5, [(onder a),] die is opgesteld met het oog op een door een nationale mededingingsautoriteit gevoerde procedure, ook beschermd is tijdens de procedure voor de Commissie.

Vierde vraag

- 40 De richtlijn schrijft in artikel 6, lid 7 de invoering voor van een specifieke regeling om na te gaan of de bewijzen waartoe om toegang wordt verzocht, clementieverklaringen en verklaringen met het oog op een schikking (artikel 6, lid 6, van de richtlijn) omvatten.
- 41 Op grond van die uit de richtlijn voortvloeiende regel kan verzoekster dus verzoeken dat aan de rechter toegang wordt verleend tot bepaalde categorieën bewijzen die [van toegang] uitgesloten zijn, teneinde na te gaan of de daarin vervatte informatie onder die categorie uitgesloten bewijselementen valt.
- 42 Die regel is omgezet in § 15, leden 1 tot en met 3, van wet nr. 262/2017.
- 43 Voor de categorieën bewijzen bedoeld in artikel 6, lid 5, onder a), van de richtlijn voorziet de richtlijn echter niet in een specifieke procedure voor de toetsing door de rechter van de vraag of het bewijsmateriaal en de toegang die op de aanvraag betrekking heeft, al dan niet informatie bevat die door een natuurlijke of rechtspersoon specifiek is voorbereid met het oog op een door een mededingingsautoriteit gevoerde procedure.
- 44 Indien de persoon die toegang moet verlenen tot bewijsmateriaal zich bijgevolg op uitsluiting krachtens artikel 6, lid 5, onder a), van de richtlijn [dan wel § 2, lid 2, onder c), van wet nr. 262/2017] beroept en weigert toegang te verlenen tot deze informatie tijdens de procedure voor de mededingingsautoriteit, beschikt de rechter niet over een middel om te beoordelen of het gevraagde bewijsmateriaal informatie bevat die door een natuurlijke of rechtspersoon specifiek is voorbereid met het oog op een door een mededingingsautoriteit gevoerde procedure.
- 45 De kern van deze vraag is dus of de rechter een verplichte overlegging van het bewijs kan eisen om na te gaan of dit bewijs door een natuurlijke of rechtspersoon specifiek is voorbereid met het oog op een procedure voor een mededingingsautoriteit in de zin van artikel 6, lid 5, onder a), van de richtlijn.

Vijfde vraag

- 46 Overeenkomstig artikel 5, lid 4, van de richtlijn zorgen de lidstaten ervoor dat hun nationale rechterlijke instanties, wanneer zij de toegang tot deze informatie gelasten, over doeltreffende maatregelen beschikken om deze informatie te beschermen.
- 47 Het is duidelijk dat de informatie waartoe verweerster (of een derde) toegang heeft verleend, afhankelijk van de specifieke omstandigheden, een zodanig vertrouwelijk karakter kan hebben dat het in het belang van verweerster is om de toegang tot die informatie voor derden, maar ook voor verzoekster of andere partijen in de procedure of hun vertegenwoordigers, uit te sluiten of te beperken. In overweging 23 van de richtlijn wordt overigens ook gewezen op de daarmee samenhangende problematiek van het hengelen naar informatie.

- 48 Een van de fundamentele procedurele rechten van procespartijen op grond van de nationale regeling van het burgerlijk procesrecht is echter het recht om gerechtelijke stukken in te kijken en daarvan afschriften en kopieën te maken. Dit is een element van het recht op een eerlijk proces in algemene zin (zie ook artikel 47 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie), dat in wezen tevens deel uitmaakt van het recht van een partij in een civiele procedure op toegang tot informatie betreffende een tegen hem gevoerde procedure.
- 49 In de kern gaat het er in deze vraag dus om dat wordt uitgelegd hoe bovengenoemde tegengestelde belangen moeten worden afgewogen, namelijk het belang van verzoekster tot zekerstelling van de bewijzen die nodig zijn om haar rechten te doen gelden in het kader van een gerechtelijke procedure die strekt tot vergoeding van de schade die is veroorzaakt door een inbreuk op de mededingingsregels, daaronder begrepen het recht van verzoekster op toegang tot de gerechtelijke dossiers en op toegang tot informatie omtrent de lopende procedure, en het belang van verweerster (of van een derde) tot geheimhouding van de verstrekte informatie, en dat ook (althans gedurende een bepaalde periode) jegens verzoekster.

WERKDOCUMENT